

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (pátého senátu)

20. září 2019*

„Veřejná služba – Úředníci – Disciplinární řízení – Psychické obtěžování – Disciplinární sankce – Zařazení do nižší platové třídy a vynulování bodů pro povýšení – Odmítnutí žádosti o pomoc žalobkyně – Podmínky administrativního vyšetřování – Požadavek nestrannosti – Právo být vyslechnut – Procesní vada – Důsledky procesní vady“

Ve věci T-47/18,

UZ, úřednice Evropského parlamentu, zastoupená J.-N. Louisem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Evropskému parlamentu, zastoupenému původně V. Montebello-Demogeot a Í. Ní Riagáin Düro, poté V. Montebello-Demogeot a I. Lázaro Betancorem, jako zmocněnci,

žalovanému,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 270 SFEU a směřující jednak ke zrušení rozhodnutí Parlamentu ze dne 27. února 2017, kterým byla žalobkyni uložena disciplinární sankce ve formě zařazení do nižší platové třídy z platové třídy AD 13 platový stupeň 3 na platovou třídu AD 12 platový stupeň 3, s vynulováním bodů za zásluhy získaných v platové třídě AD 13, a jednak na zrušení rozhodnutí o zamítnutí její žádosti o pomoc,

TRIBUNÁL (pátý senát),

ve složení D. Gratsias, předseda, I. Labucka a I. Ulloa Rubio (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: M. Marescaux, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 9. dubna 2019,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobkyně, UZ, zastávala od 1. ledna 2009 místo vedoucí oddělení v Evropském parlamentu. Posledně byla zařazená do platové třídy AD 13 platový stupeň 3.
- 2 Dne 24. ledna 2014 zaslalo čtrnáct z patnácti členů jejího oddělení (dále jen „stěžovatelé“) generálnímu tajemníkovi Parlamentu žádost o pomoc podle článku 24 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“), přičemž poukazovali na psychické obtěžování ze strany žalobkyně.
- 3 V návaznosti na tuto žádost oznámil generální ředitel generálního ředitelství pro personál (dále jen „GŘ PERS“) dopisem ze dne 17. února 2014 stěžovatelům, že byla přijata předběžná opatření. Jednalo se zejména o svěřeni řízení zaměstnanců dotyčného oddělení jiné osobě a zahájení vyšetřování v rámci administrativy.
- 4 Dopisem ze dne 19. března 2014 informoval generální tajemník Parlamentu žalobkyni o zahájení administrativního vyšetřování.
- 5 Dne 20. listopadu 2014 byla žalobkyně vyslechnuta generálním ředitelem GŘ PERS.
- 6 Dva vyšetřovatelé, z nichž jeden nahradil druhého z důvodu odchodu do důchodu, vypracovali dvě zprávy ze dne 3. března a ze dne 17. listopadu 2015. V návaznosti na tyto zprávy byla žalobkyně vyslechnuta ve dnech 17. června a 2. prosince 2015 generálním ředitelem GŘ PERS.
- 7 Dopisem ze dne 6. ledna 2016 byla žalobkyně informována generálním tajemníkem Parlamentu o předložení věci disciplinární komisi z důvodu nesplnění služebních povinností.
- 8 Žalobkyně byla vyslechnuta disciplinární komisí ve dnech 17. února, 9. března, 8. dubna a 26. května 2016.
- 9 Žalobkyně zaslala dne 25. února 2016 dopis generálnímu řediteli GŘ PERS, který odpověděl dopisem ze dne 1. března 2016.
- 10 Dne 25. července 2016 přijala disciplinární komise jednomyslně stanovisko, jehož závěry zní následovně:

„28. Vzhledem k výše uvedenému navrhuje disciplinární komise [orgánu oprávněnému ke jmenování] uložit za veškerá pochybení, kterých se [UZ] dopustila, souhrnnou sankci spočívající v zařazení do nižší platové třídy v rámci stejné funkční skupiny.

29. Disciplinární komise má s ohledem na závažné nedostatky [UZ] při vedení zaměstnanců a s ohledem na povinnost orgánu jednat s řádnou péčí vůči [UZ] a dalším osobám, jež mohou být dotčeny jejím jednáním, za to, že [orgán oprávněný ke jmenování] v rozsahu možností, které mu poskytuje služební řád, by měl v každém případě se vši vážností zvážit její přidělení na jiný typ zaměstnání v rámci generálního sekretariátu, nebo jak sama požaduje, v jiném [generálním ředitelství].“
- 11 Dopisem ze dne 7. září 2016 zaslala disciplinární komise žalobkyni stanovisko.

- 12 Rozhodnutím ze dne 20. září 2016 generální tajemník Parlamentu zmocnil generálního ředitele GŘ PERS, aby ho zastupoval při vyslechnutí žalobkyně podle článku 22 přílohy IX služebního řádu, a pověřil ho, aby mu předal případné připomínky žalobkyně ke stanovisku vydanému disciplinární komisí a zaslanému dne 7. září 2016.
- 13 E-mailem ze dne 4. října 2016 vyzval generální ředitel GŘ PERS žalobkyni, aby se dne 20. října 2016 dostavila k vyslechnutí v souladu s čl. 22 odst. 1 služebního řádu, aby mohla uplatnit své připomínky ke stanovisku disciplinární komise.
- 14 Žalobkyně potvrdila přijetí této výzvy dne 6. října 2016 a dopisem ze dne 11. listopadu 2016 zaslala své připomínky generálnímu řediteli GŘ PERS.
- 15 Dne 14. listopadu 2016 byla žalobkyně vyslechnuta generálním ředitelem GŘ PERS. Během tohoto slyšení žalobkyně předložila písemné vyjádření a požádala o pomoc Parlamentu kvůli výhrůžkám, kterých se vůči ní měli dopustit někteří členové jejího oddělení.
- 16 Dopisem ze dne 30. listopadu 2016 navrhl generální ředitel GŘ PERS dočasné přeložení žalobkyně na jiné oddělení.
- 17 Žalobkyně akceptovala toto přeložení e-mailem ze dne 9. ledna 2017.
- 18 Rozhodnutím ze dne 27. února 2017 rozhodl generální tajemník Parlamentu o uložení disciplinární sankce žalobkyni ve formě zařazení do nižší platové třídy, v rámci stejné funkční skupiny, z platové třídy AD 13 platový stupeň 3 do platové třídy AD 12 platový stupeň 3, s vynulováním bodů za zásluhy získaných v platové třídě AD 13 (dále jen „rozhodnutí o zařazení do nižší platové třídy a vynulování bodů za zásluhy“).
- 19 Dopisem ze dne 2. března 2017 informoval generální tajemník Parlamentu žalobkyni o rozhodnutí zařadit ji do nižší platové třídy a vynulovat body za zásluhy a navrhl jí přeřazení na místo administrátora v jiném oddělení.
- 20 Dopisem ze dne 3. dubna 2017 zaslala žalobkyně generálnímu tajemníkovi Parlamentu připomínky týkající se návrhu jejího přeřazení do jiného oddělení.
- 21 Dopisem ze dne 9. května 2017 potvrdil generální tajemník Parlamentu přijetí připomínek žalobkyně a sdělil jí rozhodnutí o přeřazení do jiného oddělení na pozici „správního ředitele“.
- 22 Dopisem ze dne 6. června 2017 podala žalobkyně k orgánu oprávněnému ke jmenování (dále jen „OOJ“) Parlamentu stížnost směřující proti rozhodnutí o zařazení do nižší platové třídy a o vynulování bodů za zásluhy.
- 23 Dopisem ze dne 14. června 2017 podala žalobkyně generálnímu tajemníkovi Parlamentu stížnost proti implicitnímu zamítnutí její žádosti o pomoc.
- 24 Dopisem ze dne 20. července 2017 zamítl generální ředitel GŘ PERS žádost žalobkyně o pomoc.
- 25 Dopisem ze dne 6. října 2017 předseda Parlamentu zamítl stížnosti žalobkyně obsažené v dopisech ze dne 6. a 14. června 2017.
- 26 Dopisem ze dne 17. listopadu 2017 se žalobkyně dotázala generálního tajemníka Parlamentu, zda administrativa našla volné pracovní místo odpovídající jejímu vzdělání, odborné praxi, schopnostem a přáním.

27 Dopisem ze dne 18. ledna 2018 odpověděl generální tajemník Parlamentu, že přidělení žalobkyně na místo „správní ředitel“ do jiného oddělení musí být považováno za trvalé.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

28 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 29. ledna 2018 podala žalobkyně projednávanou žalobu. Dopisem došlým kanceláři Tribunálu téhož dne, doplněným dopisem ze dne 5. února 2018, požádala žalobkyně o anonymizaci na základě článku 66 jednacího řádu Tribunálu, čemuž Tribunál vyhověl rozhodnutím ze dne 4. dubna 2018. Dne 23. dubna 2018 předložil Parlament žalobní odpověď.

29 Dne 6. srpna 2018 předložila žalobkyně repliku a dne 4. října 2018 předložil Parlament dupliku.

30 V podání s odůvodněním došlým kanceláři Tribunálu dne 18. října 2018 požádala žalobkyně na základě článku 106 jednacího řádu, aby byla vyslechnuta na jednání.

31 Na návrh soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (pátý senát) o zahájení ústní části řízení a v rámci organizačních procesních opatření podle článku 91 jednacího řádu vyzval účastníky řízení, aby odpověděli na některé otázky a Parlament, aby předložil některé dokumenty.

32 Dne 18. března 2019 odpověděly žalobkyně a Parlament na otázky a Parlament předložil požadované dokumenty.

33 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 9. dubna 2019.

34 V rámci nového organizačního procesního opatření přijatého na jednání vyzval Tribunál Parlament, aby písemně odpověděl na další otázky a poskytl další dokumenty. Parlament na uvedené otázky odpověděl a předložil uvedené dokumenty dne 16. dubna 2019 a žalobkyně předložila vyjádření dne 6. května 2019.

35 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí o zařazení do nižší platové třídy a o vynulování bodů za zásluhy;
- zrušil rozhodnutí o zamítnutí její žádosti o pomoc;
- uložil Parlamentu náhradu nákladů řízení.

36 Parlament navrhuje, aby Tribunál:

- žalobu zamítl;
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K rozhodnutí o zařazení do nižší platové třídy a o vynulování bodů za zásluhy

37 Žalobkyně uplatňuje na podporu své žaloby proti rozhodnutí o zařazení do nižší platové třídy a o vynulování bodů za zásluhy v podstatě dva žalobní důvody. První žalobní důvod vychází z vad administrativního vyšetřování a druhý žalobní důvod vychází z vadného postupu disciplinární komise a nevyslechnutí žalobkyně příslušným orgánem na jeho konci.

K vadám administrativního vyšetřování

- 38 Je třeba připomenout, že se podle unijního práva vyžaduje, aby byly v průběhu administrativních postupů dodržovány záruky vyplývající ze zásady řádné správy, jež je zakotvena v článku 41 Listiny. Mezi tyto záruky patří povinnost příslušného orgánu důkladně a nestranně zkoumat všechny relevantní okolnosti projednávané věci. Právo každého na to, aby jeho záležitosti byly řešeny nestranně, zahrnuje na straně jedné subjektivní nestrannost v tom smyslu, že žádný člen dotyčného orgánu, který se věcí zabývá, nesmí být podjatý nebo osobně zaujatý, a na straně druhé objektivní nestrannost v tom smyslu, že orgán musí v tomto ohledu poskytnout dostatečné záruky pro vyloučení veškerých legitimních pochybností (viz rozsudek ze dne 11. července 2013, Ziegler v. Komise, C-439/11 P, EU:C:2013:513, bod 155 a citovaná judikatura).
- 39 Ve světle těchto úvah je třeba posoudit argumenty žalobkyně, které v podstatě vycházejí zprv z toho, že nebyla příslušným orgánem vyslechnuta, zadruhé z přítomnosti několika vyšetřovatelů v průběhu administrativního řízení, zatřetí z nedostatku nestrannosti vyšetřovatelů, začtvrté z nezohlednění chování stěžovatelů a zapáté z nezohlednění svědectví v její prospěch.
- 40 Pokud jde o první argument, podle kterého žalobkyně nebyla vyslechnuta příslušným OOJ, je třeba poukázat na to, že na jednání uvedla, že na tomto argumentu již netrvá, což bylo zaznamenáno do protokolu o jednání.
- 41 Co se týče druhého argumentu vycházejícího z přítomnosti několika vyšetřovatelů v průběhu administrativního vyšetřování, vyplývá z vysvětlení poskytnutých Parlamentem, že toto administrativní vyšetřování zahrnovalo dvě části. Dva vyšetřovatelé byli jmenováni v rámci „disciplinární“ části, která se týkala různých porušení služebních povinností žalobkyně s výjimkou obtěžování, a třetí vyšetřovatel byl jmenován v rámci části týkající se „obtěžování“.
- 42 Je třeba připomenout, že výslech vedený ve fázi administrativního vyšetřování na žádost orgánu oprávněného ke jmenování je určen k tomu, aby tomuto orgánu umožnil posoudit, zda je třeba obrátit se na disciplinární komisi podle článku 12 přílohy IX služebního řádu, a v takovém případě vypracovat zprávu, ve které bude označeno vytykané chování a případně okolnosti, za kterých k němu došlo (obdobně viz rozsudek ze dne 19. března 1998, Tzoanos v. Komise, T-74/96, EU:T:1998:58, bod 340).
- 43 Jak vyplývá z judikatury, orgán pověřený administrativním vyšetřováním disponuje v tomto ohledu při vedení vyšetřování širokou posuzovací pravomocí (rozsudky ze dne 11. července 2013, Tzirani v. Komise, F-46/11, EU:F:2013:115, bod 124, a ze dne 18. září 2014, CV v. EHSV, F-54/13, EU:F:2014:216, bod 43; rovněž v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. května 2012, Skareby v. Komise, F-42/10, EU:F:2012:64, bod 38).
- 44 Vzhledem k tomu, že žalobkyně neprokázala, jak přítomnost několika vyšetřovatelů v průběhu administrativního vyšetřování zasáhla do jejích práv, je třeba tento druhý argument odmítnout.
- 45 Pokud jde o třetí argument vycházející z nedostatku nestrannosti vyšetřovatelů, žalobkyně zejména uvádí, že jeden ze dvou vyšetřovatelů pověřených „disciplinární“ částí působil před tím, než proti ní bylo zahájeno řízení, jako poradce jednoho ze stěžovatelů. Tento vyšetřovatel tudíž nebyl nezávislý a nestranný, což je nutné proto, aby se mohl účastnit administrativního vyšetřování. Z toho vyplývá porušení práva žalobkyně na obhajobu. Dále vyšetřovatel pověřený částí „obtěžování“ poskytl podle žalobkyně nepřesnou informaci, když v rámci výslechu jednoho ze stěžovatelů prohlásil, že byl o dotčené věci právě informován, ačkoliv s ním byla věc konzultována již od podání žádosti stěžovatelů o pomoc. Neměl tedy nikdy přijmout úlohu vyšetřovatele ohledně obvinění z obtěžování, neboť jeho názory byly nutně ovlivněny svědectvími získanými při vyšetřování na základě článku 24 služebního řádu.

- 46 Co se týče jednoho ze dvou vyšetřovatelů pověřených „disciplinární“ částí, Parlament uvádí, že generální tajemník již žalobkyni sdělil, že se předmět dotčeného setkání týkal především podmínek žádosti o rodičovskou dovolenou a že v okamžiku, kdy k tomuto rozhovoru došlo, člen GŘ PERS, který se setkal s uvedeným stěžovatelem, ještě nevěděl, že bude jmenován vyšetřovatelem. Mimoto mu nebyla sdělena žádná informace týkající se projednávané věci. Pokud jde o vyšetřovatele pověřeného částí „obtěžování“, Parlament na jednání vysvětlil, že tento vyšetřovatel byl předsedou poradního výboru zabývajícího se stížnostmi na obtěžování a jeho prevencí na pracovišti, a z tohoto důvodu věděl o projednávané věci, aniž z toho v tomto ohledu musel být učiněn závěr o střetu zájmů.
- 47 Pokud jde o nedostatek nestrannosti jednoho z vyšetřovatelů „disciplinární“ částí, z odpovědi žalobkyně na organizační procesní opatření vyplývá, že při svém výslechu dne 26. května 2016 jeden ze stěžovatelů uvedl, že se s tímto vyšetřovatelem setkal k datu předcházejícímu zahájení administrativního vyšetřování týkajícího se žalobkyně. Podle svědectví tohoto stěžovatele se vydal do Lucemburku (Lucembursko), aby se informoval o případném vyšetřování proti jeho osobě ze strany Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF), jelikož mu kolegové podali informace o tom, že na něj manžel žalobkyně na její podnět u tohoto orgánu podal oznámení ohledně údajných nesrovnalostí souvisejících s rodičovskou dovolenou „jako pomstu“ „jelikož dotýčný kolega [přý] sabotoval její práci“.
- 48 Parlament nepopírá existenci tohoto setkání před zahájením administrativního vyšetřování mezi jedním ze stěžovatelů a budoucím vyšetřovatelem, ale tvrdí, že zaprvé posledně uvedený během tohoto setkání nebyl informován o předmětném vyšetřování a zadruhé člen GŘ PERS nemohl vědět, že bude jmenován vyšetřovatelem.
- 49 Pokud jde o první argument Parlamentu, podle jeho odpovědi poskytnuté v návaznosti na organizační procesní opatření neexistuje žádný záznam o obsahu rozhovoru mezi jedním ze stěžovatelů a členem GŘ PERS.
- 50 V každém případě, co se týče druhého argumentu Parlamentu, jak bylo právě připomenuto, předpokladem objektivní nestrannosti je, že orgán poskytne dostatečné záruky pro vyloučení veškerých legitimních pochybností (viz bod 38 výše).
- 51 V projednávaném případě vyplývá ze svědectví jednoho ze stěžovatelů (viz bod 47 výše), že se s ním člen GŘ PERS před zahájením vyšetřování setkal a že na tomto setkání tomuto výše uvedenému členu, jmenovanému později vyšetřovatelem, podal informace o tom, že na něj bylo „jako odvěta“ žalobkyní, konkrétně pak prostřednictvím jejího manžela, podáno oznámení u OLAF ohledně údajných nesrovnalostí.
- 52 Je třeba konstatovat, že takové svědectví může u žalobkyně vyvolat legitimní pochybnosti o nestrannosti vyšetřovatele, který mohl být ovlivněn zvláště zlomyslným charakterem jejího údajného chování, tak jak mu bylo vylíčeno.
- 53 Dále je třeba uvést, že žalobkyně tento nedostatek nestrannosti zpochybnila ve zprávě k obhajobě předané Parlamentu při jejím vyslechnutí konaném dne 14. listopadu 2016 (viz bod 15 výše).
- 54 V tomto ohledu je třeba uvést, že nic nenaznačuje tomu, že by bylo pro Parlament obtížné, aby ze svých úředníků vybral osobu, která neměla žádnou předchozí vědomost o okolnostech projednávaného případu a u které by tak nebyly žádné legitimní pochybnosti ve vztahu k žalobkyni.
- 55 Je tedy třeba dospět k závěru, že Parlament neměl jmenovat vyšetřovatele, který se s jedním ze stěžovatelů setkal před zahájením vyšetřování.
- 56 Takové konstatování nemůže být zpochybněno informací poskytnutou Parlamentem na jednání, podle které OLAF v této věci nezahájil vyšetřování.

- 57 Pokud jde o údajný nedostatek nestrannosti vyšetřovatele části „obtěžování“, vyplývá z vysvětlení poskytnutých Parlamentem při jednání, že před tím, než byl jmenován vyšetřovatelem pro část „obtěžování“ v rámci administrativního vyšetřování na základě čl. 86 odst. 2 služebního řádu, předsedal tento vyšetřovatel poradnímu výboru zabývajícím se stížnostmi na obtěžování a jeho prevencí na pracovišti, který v návaznosti na žádost stěžovatelů o pomoc podle článku 24 služebního řádu usoudil, že řízení oddělení, jehož byla žalobkyně vedoucí, by mělo být svěřeno jiné osobě.
- 58 S ohledem na závěr poradního výboru zabývajícího se stížnostmi na obtěžování a jeho prevencí na pracovišti je tedy nutno konstatovat, že když byl jmenován vyšetřovatelem části „obtěžování“, mohl mít tento vyšetřovatel již negativní názor na žalobkyni. Tato skutečnost může rovněž zpochybnit objektivní nestrannost vyšetřovatelů.
- 59 Je tedy třeba dospět k závěru, že Parlament neposkytl dostatečné záruky k vyloučení jakékoli legitimní pochybnosti ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 38 výše jak tím, že jmenoval v rámci administrativního vyšetřování vyšetřovatelem člena GR PERS, který se již setkal s jedním ze stěžovatelů, tak tím, že dalším vyšetřovatelem jmenoval předsedu poradního výboru zabývajícího se stížnostmi na obtěžování a jeho prevencí na pracovišti, který rozhodl o přeložení žalobkyně.
- 60 Podle ustálené judikatury však platí, že k tomu, aby procesní vada vedla ke zrušení dotčeného aktu, je třeba, aby v případě, že by k této vadě nedošlo, mohlo řízení dospět k jinému výsledku (viz rozsudek ze dne 14. února 2017, Kerstens v. Komise, T-270/16 P, nezveřejněný, EU:T:2017:74, bod 74 a citovaná judikatura).
- 61 Bylo rozhodnuto, že při tomto zkoumání je třeba zohlednit všechny okolnosti dané věci, a zejména povahu výhrad a rozsah procesních vad, ke kterým došlo, ve vztahu k zárukám, z nichž zaměstnanec mohl mít prospěch (viz rozsudek ze dne 15. dubna 2015, Pipiliagkas v. Komise, F-96/13, EU:F:2015:29, bod 65 a citovaná judikatura).
- 62 Disciplinární řízení upravené v příloze IX služebního řádu přitom počítá se dvěma odlišnými fázemi. První fází tvoří nestranné administrativní vyšetřování (viz bod 38 výše) zahájené rozhodnutím OJ, poté je vypracována vyšetřovací zpráva a tato fáze je ukončena – po vyslechnutí dotčené osoby ke skutkům, které jsou jí vytýkány – vypracováním závěrů na základě uvedené zprávy. Druhou fází tvoří samotné disciplinární řízení, které zahajuje OJ na základě této vyšetřovací zprávy a které spočívá buď v zahájení disciplinárního řízení bez účasti disciplinární komise, nebo v předložení věci uvedené komisi na základě zprávy vypracované OJ na základě závěrů vyšetřování a vyjádření dotčené osoby k těmto závěrům.
- 63 Z toho vyplývá, že administrativní vyšetřování je podmínkou k tomu, aby OJ mohl uplatnit svou posuzovací pravomoc ohledně navazujících opatření, která je třeba přijmout, a že tato navazující opatření mohou v konečném důsledku vést k uložení disciplinární sankce. Na základě tohoto vyšetřování a vyslechnutí dotčeného zaměstnance totiž OJ posuzuje, zaprvé zda je třeba zahájit disciplinární řízení, zadruhé zda toto disciplinární řízení musí být případně vedeno před disciplinární komisí, či nikoli a zatřetí skutečnosti, které jsou uvedené komisi předloženy, je-li zahájeno řízení před disciplinární komisí.
- 64 Vzhledem k tomu, že pravomoc OJ není pravomocí vázanou, nelze vyloučit, že pokud by bylo administrativní vyšetřování vedeno pečlivě a nestranně, mohlo by uvedené vyšetřování vést k jinému původnímu posouzení skutečností a mít odlišné důsledky (rozsudky ze dne 14. února 2017, Kerstens v. Komise, T-270/16 P, nezveřejněný, EU:T:2017:74, bod 82).
- 65 S ohledem na výše uvedené, aniž je třeba zkoumat ostatní argumenty předložené žalobkyní, je třeba vyhovět návrhovým žádáním žalobkyně směřujícím ke zrušení rozhodnutí o zařazení do nižší platové třídy a o vynulování bodů za zásluhy.

66 Z důvodů souvisejících s řádným výkonem spravedlnosti považuje nicméně Tribunál za užitečné přezkoumat druhý žalobní důvod, který se týká nesprávného postupu disciplinární komise a nevyslechnutí žalobkyně příslušným orgánem na jeho konci.

K nesprávnému postupu disciplinární komise a nevyslechnutí žalobkyně příslušným orgánem na jeho konci

67 Na podporu druhého žalobního důvodu žalobkyně jednak tvrdí, že postup disciplinární komise nebyl veden řádným způsobem, a jednak, že nebyla na konci tohoto postupu vyslechnuta příslušným orgánem.

68 Zprv, pokud jde o údajný nesprávný postup disciplinární komise, žalobkyně jednak v podstatě uvádí, že na jedné ze šesti schůzí disciplinární komise byl Parlament zastoupen dvěma členy a na konci této schůze byli žalobkyně a její právní zástupce vyzváni, aby opustili místnost, zatímco oba zástupci Parlamentu zůstali, aby se radili se členy disciplinární komise. Z toho podle ní vyplývá porušení čl. 16 odst. 2 přílohy IX služebního řádu. Dále, pokud jde o ostatní schůze, nebyli přítomni všichni členové disciplinární komise, přestože se účastnili porady a přijetí stanoviska disciplinární komise. Jedná se o porušení práva na obhajobu, jelikož Parlament nemůže potvrdit, že pokud by všichni členové disciplinární komise byli přítomni na všech schůzích, bylo by její stanovisko totožné.

69 Parlament uvádí, že důvodem přítomnosti dvou jeho zástupců na jedné ze schůzí disciplinární komise je to, že – jak bylo uvedeno v rámci prvního žalobního důvodu (viz bod 41 výše) – administrativní vyšetřování zahrnovalo dvě části, a sice část „disciplinární“ a část týkající se „obtěžování“. Účast odlišných vyšetřovatelů v těchto dvou částech odůvodňuje přítomnost těchto dvou úředníků před disciplinární komisí. Pokud jde o skutečnost, že se ne všichni členové disciplinární komise účastnili všech schůzí, vysvětluje Parlament, že disciplinární komise byla složena ze členů a náhradníků, mohl se každý z nich platně účastnit porady a na konci konzultačního a vyšetřovacího postupu přijmout stanovisko disciplinární komise.

70 Je třeba zdůraznit, pokud jde o skutečnost, že byl Parlament během jedné ze šesti schůzí disciplinární komise zastoupen dvěma členy, platí, že i když disponuje orgán pověřený administrativním vyšetřováním při jeho vedení širokou posuzovací pravomocí (viz bod 42 výše), je postup disciplinární komise striktně vymezen ustanoveními přílohy IX služebního řádu.

71 Článek 16 odst. 2 přílohy IX služebního řádu tak výslovně uvádí, že dotčený orgán je před komisí zastoupen úředníkem, kterého pro tento účel zmocňuje OJ a jemuž jsou přiznána práva odpovídající právům dotčeného úředníka.

72 V projednávaném případě tedy Parlament nemohl být platně zastoupen dvěma úředníky při jedné ze svých šesti schůzí. Žalobkyně, jejíž zájmy byly hájeny pouze jediným zástupcem, tak byla z principu znevýhodněna. Zástupci Parlamentu nadto neměli zůstat v zasedací místnosti, aby se radili s členy disciplinární komise, zatímco žalobkyně a její právní zástupce byli vyzváni k opuštění této místnosti. Je tedy třeba konstatovat, že dotčené řízení trpí i v tomto ohledu procesní vadou.

73 Pokud jde o skutečnost, že se ne všichni členové disciplinární komise účastnili všech schůzí, ale že byli v některých případech nahrazeni náhradníky, stačí uvést, že článek 5 přílohy IX služebního řádu počítá se jmenováním náhradníků.

74 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že z písemností ve spise vyplývá, že poslední porady disciplinární komise se konaly na základě nahrávek a prepisů všech vyslechnutých svědků, tedy čtyř svědků navržených stěžovateli a čtyř svědků navržených žalobkyní.

- 75 Argument žalobkyně vycházející ze skutečnosti, že ne všichni členové disciplinární komise se účastnili všech schůzí je proto třeba odmítnout.
- 76 Zadruhé, pokud jde o údajné nevyslechnutí příslušným orgánem v návaznosti na stanovisko disciplinární komise, žalobkyně zejména tvrdí, že pouze generální tajemník Parlamentu je oprávněn vyslechnout úředníka před tím, než rozhodne o uložení disciplinární sankce. K tomuto vyslechnutí však nedošlo.
- 77 Parlament tvrdí, že rozhodnutí předsednictva Parlamentu ze dne 13. ledna 2014 stanoví, že generální tajemník je příslušným OoJ ve smyslu článku 22 přílohy IX k vyslechnutí úředníka na základě stanoviska disciplinární komise před tím, než přijme disciplinární sankci, jakou je zařazení do nižší platové třídy. Parlament vysvětluje, že v projednávané věci vyslechl žalobkyni v doprovodu jejího advokáta generální ředitel GR PERS, přičemž jednal na základě pověření generálního tajemníka. Kromě toho mohla žalobkyně písemně uvést své připomínky během dvou měsíců, které měla k dispozici k doplnění zápisu z tohoto jednání. Konečně, i kdyby k jednání došlo za přítomnosti generálního tajemníka namísto generálního ředitele GR PERS, byla by uložená sankce stejná, jelikož generální tajemník měl k dispozici celý spis, tedy závěry výsledku žalobkyně, jejího právního zástupce a jejich připomínky.
- 78 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Soudní dvůr soustavně potvrzuje důležitost práva být vyslechnut a jeho velmi široký rozsah v unijním právu, neboť má za to, že se uvedené právo musí uplatnit v každém řízení, které může vést k přijetí aktu nepříznivě zasahujícího do právního postavení dotčené osoby (viz rozsudek ze dne 22. listopadu 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, bod 85 a citovaná judikatura).
- 79 Právo být vyslechnut zaručuje každému možnost užitečným a účinným způsobem vyjádřit své stanovisko v průběhu řízení vedeného správou před přijetím každého rozhodnutí, které by se mohlo nepříznivě dotknout jeho zájmů (viz zejména rozsudky M., C-277/11, EU:C:2012:744, bod 87 a citovaná judikatura).
- 80 Právo být vyslechnut má zejména za cíl, v zájmu zajištění účinné ochrany dotčené osoby, aby tato osoba mohla opravit chybu nebo uplatnit takové skutečnosti týkající se její osobní situace, jež mohou ovlivnit, zda rozhodnutí bude, či nebude přijato, nebo zda bude mít takový či jiný obsah (rozsudek ze dne 11. prosince 2014, Boudjlida, C-249/13, EU:C:2014:2431, bod 37).
- 81 Z práva být vyslechnut rovněž vyplývá, že veřejná správa při pečlivém a nestranném zkoumání všech relevantních skutečností projednávaného případu věnuje náležitou pozornost připomínkám předloženým dotčenou osobou (viz rozsudek ze dne 22. listopadu 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, bod 88 a citovaná judikatura).
- 82 Právo být vyslechnut musí orgánům veřejné správy umožnit vyšetřování dané věci tak, aby rozhodnutí přijímaly s plnou znalostí věci a toto rozhodnutí dostatečně odůvodnily, aby dotčená osoba případně mohla účinně uplatnit své právo na opravný prostředek (viz obdobně rozsudek ze dne 11. prosince 2014, Boudjlida, C-249/13, EU:C:2014:2431, bod 59).
- 83 Existence porušení práva být vyslechnut musí být posuzována zejména v závislosti na právních pravidlech upravujících dotčenou oblast (viz rozsudek ze dne 9. února 2017, M., C-560/14, EU:C:2017:101, bod 33 a citovaná judikatura).
- 84 V tomto ohledu čl. 22 odst. 1 přílohy IX služebního řádu stanoví, že po vyslechnutí dotčeného úředníka učiní OoJ rozhodnutí, které musí být řádně odůvodněno, do dvou měsíců ode dne přijetí stanoviska disciplinární komise.

- 85 Jak uvádí sám Parlament, rozhodnutí jeho předsednictva ze dne 13. ledna 2014 stanoví, že generální tajemník je příslušným OoJ ve smyslu článku 22 přílohy IX služebního řádu k vyslechnutí úředníka na základě stanoviska disciplinární komise před tím, než přijme takovou disciplinární sankci, jakou je zařazení do nižší platové třídy („Tabulka VI – Disciplinární záležitosti“ uvedeného rozhodnutí).
- 86 Soudní dvůr již přitom rozhodl, že z důvodu závažnosti sankcí, ke kterým může vést řízení podle přílohy IX služebního řádu, a s ohledem na použité pojmy, je tehdy platné ustanovení, které odpovídá článku 22 přílohy IX služebního řádu, striktním ustanovením a je třeba jej vykládat tak, že ukládá OoJ povinnost, aby sám vyslechl úředníka. Pouze v souladu s touto zásadou a za podmínek, které zajišťují ochranu práv dotčených osob, by OoJ mohl z důvodů řádného fungování služeb svěřit úkol vyslechnout úředníka jednomu nebo více svým členům (rozsudek ze dne 11. července 1968, Van Eick v. Komise, 35/67, EU:C:1968:39, s. 503 a 504).
- 87 Z této judikatury vyplývá, že OoJ může svěřit úkol vyslechnout dotčenou osobu v takových případech, jako je případ posuzovaný v projednávané věci, pouze jednomu nebo několika vlastním členům, a to pouze z důvodů souvisejících s řádným fungováním služby. Tak tomu však zjevně v projednávané věci nemůže být, jelikož OoJ není složen z více členů.
- 88 Každopádně je třeba uvést, že Parlament nikdy nezmínil existenci důvodů týkajících se řádného fungování služby, aby odůvodnil skutečnost, že žalobkyně byla vyslechnuta nikoli generálním tajemníkem, ale generálním ředitelem GŘ PERS.
- 89 Je tedy třeba konstatovat, že rozhodnutí o zařazení do nižší platové třídy a vynulování bodů za zásluhy bylo přijato, aniž byla dodržena podmínka stanovená v čl. 22 odst. 1 přílohy IX služebního řádu.
- 90 Argumenty vznesené Parlamentem nemohou tento závěr zpochybnit.
- 91 V tomto ohledu Parlament zaprvé tvrdí, že unijní soud v novějších případech akceptoval, že právo být vyslechnut může být považováno za dodržené, pokud bylo dotyčné osobě umožněno vyjádřit se ústně nebo písemně před přijetím rozhodnutí, které nepříznivě zasahuje do jejího právního postavení.
- 92 Nelze než konstatovat, že žádný z rozsudků uvedených Parlamentem v jeho odpovědích ze dne 16. dubna 2019 se netýkal disciplinárního řízení upraveného přílohou IX služebního řádu, jehož závažnost sankcí, ke kterým může vést, Soudní dvůr zdůraznil. Tento argument je tudíž třeba odmítnout.
- 93 Každopádně, i kdyby se mělo za to, že k tomu, aby bylo dodrženo právo žalobkyně být vyslechnuta, stačí, aby předložila své připomínky písemně, vyplývá z rozsudku ze dne 11. července 1968, Van Eick v. Komise (35/67, EU:C:1968:39), že tyto připomínky měly být předloženy přímo OoJ, aby si mohl učinit vlastní názor, pokud jde o tvrzení žalobkyně, než přijme rozhodnutí se znalostí věci. V tomto ohledu nemůže být dostačující, že generální tajemník Parlamentu mohl před přijetím rozhodnutí disponovat zápisem z výsledku žalobkyně nebo jejích připomínek ke stanovisku vydanému disciplinární komisí.
- 94 Zadržet Parlament rovněž uvádí, že znění tehdy platného ustanovení, a sice čl. 7 třetí pododstavec přílohy IX služebního řádu, ukládá užší výklad z důvodu zmínky „dotyčné osoby, která byla vyslechnuta [OoJ]“. Tento argument je však rovněž třeba odmítnout, jelikož znění čl. 22 odst. 1 přílohy IX služebního řádu neponechává žádnou možnost pro méně striktní výklad, neboť obsahuje formulaci, podle níž „[p] o vyslechnutí úředníka učiní orgán oprávněný ke jmenování [.....] rozhodnutí“.
- 95 Zatřetí Parlament uvádí, že služební řád ve znění platném v době, kdy byl vydán rozsudek ze dne 11. července 1968, Van Eick v. Komise (35/67, EU:C:1968:39), neobsahoval takové ustanovení, jako je článek 4 přílohy IX služebního řádu, který dotyčnému úředníkovi výslovně umožňuje předložit písemné připomínky.

- 96 Podle článku 4 přílohy IX služebního řádu přitom může být dotýčný úředník požádán, aby předložil své připomínky písemně, pokud nemůže být vyslechnut „z objektivních důvodů“. V projednávané věci Parlament netvrdil, že jsou dány takové objektivní důvody. Tento argument je tudíž třeba odmítnout.
- 97 Parlament se ve svých odpovědích ze dne 16. dubna 2019 dovolává rozsudků, jimiž unijní soud připustil předložení písemných připomínek. Je však třeba konstatovat, že žádná z věcí, ve kterých uvedené rozsudky byly vydány, se netýkaly disciplinárního řízení upraveného přílohou IX služebního řádu.
- 98 Začtvrté, zatímco se věc, ve které byl vydán rozsudek ze dne 11. července 1968, Van Eick v. Komise (35/67, EU:C:1968:39), týkala zbavení funkce úředníka, projednávaná věc je podle Parlamentu méně závažná, jelikož jde pouze o zařazení o pouhou jednu platební třídu se zachováním platebního stupně 3. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, může být stále povýšena na vedoucí pozici.
- 99 V tomto ohledu je třeba uvést, že věc, ve které byl vydán rozsudek ze dne 11. července 1968, Van Eick v. Komise (35/67, EU:C:1968:39), se neomezuje na případ sankce zbavení funkce, ale týká se obecně jakéhokoliv disciplinárního řízení z důvodu závažnosti důsledků, které takové řízení může mít pro dotčenou osobu. Přitom nelze popřít, že přeřazení z vedoucí pozice v platové třídě AD 13 na místo administrátora v platové třídě AD 12 je závažnou sankcí, neboť vede ke ztrátě vedoucí pozice. Navíc lze předpokládat, že šance najít znovu vedoucí pozici po ztrátě takového pracovního místa v návaznosti na disciplinární řízení jsou obzvláště nízké. Tento argument je tedy rovněž třeba odmítnout.
- 100 Nakonec se Parlament zapáté domnívá, že okolnosti věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 11. července 1968, Van Eick v. Komise (35/67, EU:C:1968:39), byly odlišné, jelikož v uvedené věci nedošlo před propuštěním k žádnému vyslechnutí, zatímco žalobkyně byla v projednávané věci vyslechnuta na základě přenesení pravomoci generálního tajemníka Parlamentu na generálního ředitele GŘ PERS, mohla předložit písemné připomínky a mohla být doprovázena a zastoupena advokátem.
- 101 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že argument přijatý Soudním dvorem v rozsudku ze dne 11. července 1968, Van Eick v. Komise (35/67, EU:C:1968:39), byl založen na skutečnosti, že úkol svěřený OJ generálnímu řediteli administrativy, aby vyslechl dotčenou osobu, byl v rozporu s ustanoveními služebního řádu, která tuto otázku upravují. V tomto ohledu z uvedeného rozsudku nijak nevyplývá, že by Soudní dvůr zohlednil okolnost dovolávanou Parlamentem. Tento poslední argument je tedy třeba odmítnout.
- 102 Z výše uvedeného vyplývá, že je třeba vyhovět i žalobnímu důvodu žalobkyně týkajícímu jejího nevyslechnutí příslušným orgánem na konci postupu disciplinární komise.

K rozhodnutí o zamítnutí žádosti o pomoc

- 103 Žalobkyně uvádí, že během výslechu generálním ředitelem GŘ PERS dne 14. listopadu 2016 formálně požádala o pomoc Parlamentu z důvodu konkrétních a závažných výhrůžek, které vůči ní vznesli stěžovatelé. Není zpochybňováno, že generální ředitel GŘ PERS hovořil dvakrát s právním zástupcem žalobkyně z důvodu hrozeb ze strany stěžovatelů směřujících vůči ní. Není rovněž zpochybňováno, že se generální ředitel GŘ PERS obrátil na právního zástupce žalobkyně, aby jí doporučil vzdání se účasti na dvou veřejných událostech, při kterých bylo její jméno uvedeno na programu účastníků. V dopise ze dne 30. listopadu 2016, ve kterém navrhl dočasné přeložení žalobkyně v jejím zájmu a za účelem zajištění její ochrany, generální ředitel GŘ PERS uznal, že závažnost hrozeb vyžadovala přijetí ochranných opatření v její prospěch. Konečně OJ byl podle článku 41 Listiny základních práv povinen žalobkyni vyslechnout před zamítnutím její žádosti o pomoc.

- 104 Parlament uvádí, že z judikatury vyplývá, že OOJ není povinen pomoci úředníkovi, u něhož existuje podezření, že s ohledem na určité a relevantní skutečnosti závažně porušil své pracovní povinnosti a proti kterému může být z tohoto důvodu vedeno disciplinární řízení. Kromě toho v projednávané věci OOJ pověřený pomocí podle článku 24 služebního řádu přijal konkrétní opatření směřující k ochraně žalobkyně v různých situacích tím, že jí doporučil, aby se vyhnula jakémukoli kontaktu se svými kolegy, a tím, že ji dočasně přidělil na jiné oddělení.
- 105 V replice žalobkyně dodává, že toto dočasné přeložení přijala pouze z důvodu závažných hrozeb, které vůči ní učinili někteří stěžovatelé. Existence zahájení disciplinárního řízení nemůže sama o sobě odůvodnit, aby se stěžovatelé nepovažovali za pachatele zavrženíhodných skutků ve vztahu k její osobě.
- 106 Je třeba připomenout, že jestliže je OOJ předložena na základě čl. 90 odst. 1 služebního řádu žádost o pomoc ve smyslu článku 24 uvedeného služebního řádu, musí v rámci povinnosti poskytnout pomoc tento orgán v případě události neslučitelné s řádným a nerušeným výkonem služby s veškerou nutnou energií zasáhnout a s rychlostí a péčí vyžadovanými okolnostmi daného případu reagovat tak, aby zjistil skutkový stav a vyvodil z něj se znalostí věci příslušné důsledky. Za tímto účelem stačí, aby úředník nebo zaměstnanec, který se domáhá ochrany od svého orgánu, prokázal alespoň v základech existenci útoku, o nichž tvrdí, že proti němu směřují. Jsou-li takové skutečnosti dány, je na dotyčném orgánu, aby přijal vhodná opatření, zejména tak, že provede ve spolupráci se stěžovatelem administrativní vyšetřování za účelem prokázání skutkového základu žádosti o pomoc (rozsudky ze dne 26. ledna 1989, Koutchoumoff v. Komise, 224/87, EU:C:1989:38, body 15 a 16; ze dne 12. července 2011, Komise v. Q, T-80/09 P, EU:T:2011:347, bod 84, a ze dne 24. dubna 2017, HF v. Parlament, T-570/16, EU:T:2017:283, bod 46).
- 107 Administrativa však nemůže být povinna poskytnout pomoc úředníkovi, který je na základě konkrétních a relevantních skutečností podezřelý ze závažného porušování svých pracovních povinností a s nímž může být z tohoto důvodu vedeno disciplinární řízení, i když k takovému porušení povinností došlo v souvislosti s nedovoleným jednáním třetích osob (rozsudek ze dne 23. listopadu 2010, Wenig v. Komise, F-75/09, EU:F:2010:150, bod 49).
- 108 V projednávané věci tak generální ředitel GRĚ PERS v dopise ze dne 20. července 2017 žalobkyni oznámil, že administrativa není povinna pomoci úředníkovi, u něhož existuje podezření, že závažným způsobem nesplnil své pracovní povinnosti.
- 109 V tomto ohledu stačí konstatovat, že v okamžiku podání žádosti o pomoc žalobkyní bylo vůči ní již zahájeno administrativní vyšetřování pro skutky, které – kdyby se zakládaly na pravdě – mohly být předmětem disciplinárního řízení. V každém případě ze spisu vyplývá, že během výše uvedeného vyšetřování se objevily konkrétní a relevantní skutečnosti, které Parlamentu umožnily nabýt podezření, že žalobkyně závažně porušila své pracovní povinnosti, a mít za to, že proti ní může být vedeno disciplinární řízení.
- 110 Je tudíž třeba dospět k závěru, že Parlament byl oprávněn zamítnout žádost žalobkyně o pomoc, aniž ji předtím vyslechl.
- 111 Návrh na zrušení rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobkyně o pomoc je tedy třeba zamítnout.

K nákladům řízení

- 112 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Podle čl. 134 odst. 3 uvedeného jednacího řádu, pokud měl každý účastník ve věci částečně úspěch i neúspěch, ponесou jednotliví účastníci vlastní náklady řízení.

¹¹³ Vzhledem k tomu, že v projednávané věci bylo návrhu na zrušení rozhodnutí o zařazení do nižší platové třídy a o vynulování bodů za zásluhy vyhověno a návrh na zrušení rozhodnutí o zamítnutí žádosti o pomoc žalobkyně byl zamítnut, ponесou žalobkyně a Parlament vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (pátý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 27. února 2017, kterým se UZ ukládá disciplinární sankce ve formě snížení platové třídy z platové třídy AD 13 platový stupeň 3 na platovou třídu AD 12 platový stupeň 3 s vynulováním bodů za zásluhy získaných v platové třídě AD 13 se zrušuje.**
- 2) **Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.**
- 3) **UZ a Parlament ponесou vlastní náklady řízení.**

Gratsias

Labucka

Ulloa Rubio

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 20. září 2019.

Vedoucí soudní kanceláře
E. Coulon

Předseda
D. Gratsias